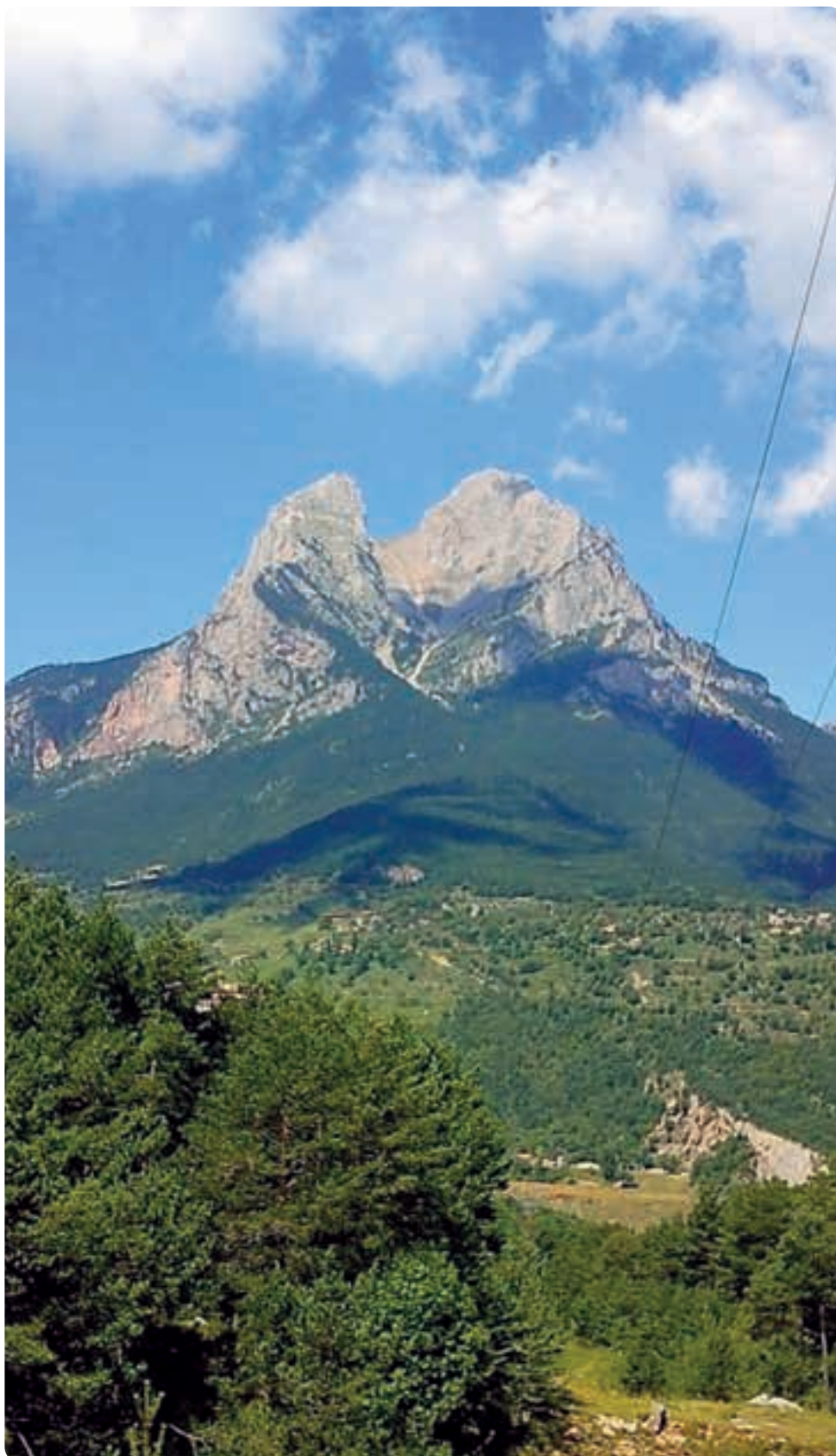

Full diocesà

4 d'agost del 2019

El nostre territori

Fa unes quantes setmanes, el bisbat de Solsona presentava un documental titulat «425 anys: una història de resistència». A més de servir per a conèixer la història de la diòcesi solsonina, s'hi mostraven un seguit d'imatges, gravades moltes d'elles en dron, amb les quals els espectadors pogueren gaudir del meravellós paisatge del territori del bisbat, així com dels santuaris, esglésies i capelles que el formen.

Ara, en aquest temps de vacances per a molts, és el moment ideal per a conèixer *in situ* aquests llocs meravellosos: el santuari de Queralt, en el qual a més de visitar la Mare de Déu es pot fer una bona caminada per aquest indret berguedà; el santuari de Lord, semblantment, pujant a peu a la mola i des d'allà contemplant en silenci el paisatge del Solsonès; el santuari del Miracle, amb el seu retaule impressionant. I per què no aprofitar-ho per a visitar esglésies com la de Bellpuig, que guarda en el seu interior el mausoleu dels Cardona, o l'església de Santa Maria de Cervera, o la catedral de Solsona, per esmentar-ne algunes de les que van sortir en el documental?

No cal anar gaire lluny per a descobrir llocs encisadors on la presència del Senyor i de les marededéus poden ajudar a gaudir d'unes vacances serenes i tranquil·les. Bon estiu!

«Cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist»

Diumenge XVIII durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de l'Eclesiastès

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

(1,2,2,21-23)

Salm responsorial

Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.

(Salm 89)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria. Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despullat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircumcís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

(3,1-5.9-11)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convinceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingues diners de so-

bres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: "Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te." Però Déu li digué: "Vas errar! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu".»

(12,13-21)

«Ni que algú tingues diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida»

Una societat de la insensatesa

Jean Hakolimana, prev.

Fa dos mil anys, Jesús tractava d'insensat un home que va reduir la seva vida a reposar, menjar, beure i divertir-se. Avui dia, el seu discurs cauria en un buit espantós. És que ara no és tema ni d'un ni d'uns quants. És l'ideal col·lectiu. Fa temps que la societat moderna ha institucionalitzat el consum: gairebé tot s'orienta a gaudir de productes, serveis i experiències sempre nous. Cada mes ens pressionen amb noves marques i models per a satisfer necessitats creades per la mateixa publicitat i la moda. Sempre hi ha hagut, en la història dels pobles, corrents i gustos fluctuants. La novetat d'avui és «l'imperi de la moda», que s'ha convertit en el motor principal de la societat. Ja no són les religions ni les ideologies les que orienten els comportaments de la majoria. La publicitat i la seducció de la moda van substituint l'Església, la família i l'escola. Vivim una pressió social tan forta que és difícil conrear un estil de vida més sobri i sa.

L'evangeli no busca pas demonitzar aquesta societat. Adverteix del risc de deixar-se arrossegar frívolament per qualsevol moda o reclam, reduint l'existència al pur benestar material. La paràbola evangèlica convida a descobrir la insensatesa que es pot amagar en aquest plantejament de la vida. Per a encertar-ho en la vida no n'hi ha prou de passar-s'ho bé. L'ésser humà no necessita tan sols plaer i benestar. Està fet també per a conrear l'esperit, conèixer l'amistat i la tendresa, experimentar el misteri del transcendent, buscar el Creador, viure la solidaritat, etc. La vida és també un cert grau d'inseguretat. La seguretat és quan tot està resolt, quan res no ens pot passar, és la negació de la vida.

La imatge

Voldríem assegurar-nos la vida, que tot ens anés bé: tenir bona feina, que el lladre no entri a casa, gaudir de bona fama, que els nostres guanyin sempre... A tot això dediquem atenció, estem tranquils i descansats.

Tanmateix ningú no ens assegura que mai no estiguem malalts o que no passem tensions i lluites. Potser no tindrem seguretat des del caire humà, però l'amor de Déu es manté.

El ric insensat (1627). Rembrandt

Agenda

Lit. hores: Setmana II

5 dilluns

La dedicació de Santa Maria la Major
—La Mare de Déu de les Neus
Nm 11,4b-15/Salm 80/Mt 14,13-21

6 dimarts

—La Transfiguració del Senyor (popularment, sant Salvador)
Dn 7,9-10.13-14 o bé 2Pe 1,16-19/
Salm 96/Lc 9,28b-36

7 dimecres

—Sant Albert de Sicília
—Sant Sixte II
—Sant Gaietà
Nm 13,1-2.25-14,1.26-29.34-35/
Salm 105/Mt 15,21-28

8 dijous

—Sant Domènec de Guzmàn
Nm 20,1-13/Salm 94/Mt 16,13-23

9 divendres

—Santa Teresa-Benedicta de la Creu (Edith Stein)
Os 2,16b.17de.21-22/Salm 44/Mt 25,1-13

10 dissabte

—Sant Llorenç
—Sant Jonathan
—Santa Paula
2Co 9,6-10/Salm 111/Jn 12,24-26

11 diumenge XIX de durant l'any / Cicle C

—Santa Clara d'Assís
—Santa Susanna
Sv 18,6-9/Salm 32/He 11,1-2.8-19/
Lc 12,32-48

La parròquia, comunitat evangelitzadora (i II)

Romà Casanova, bisbe de Vic

La urgència evangelitzadora ens demana propostes concretes de formació i treball missioner. Certament que en la pastoral ordinària hi són presents aquests elements suara esmentats; però hem d'intensificar l'aspecte missioner en tota acció pastoral i caritativa de la comunitat i de cada persona en particular, així com la recerca de nous mètodes que en molts llocs de l'Església van donant fruits (Grups Alpha, Emaús, Efa-tà, Tornar a creure...).

El futur d'una parròquia depèn del seu anhel evangelitzador. Sense una actitud i un pla evangelitzador, una parròquia no es pot entendre, en aquests moments. No podem resignar-nos a pensar que cada dia som menys. El manament donat pel Senyor és clar: *Aneu per tot el món i feu deixebles meus* (Mt 28,19). L'Església té la missió d'anunciar i fer deixebles. Deixar d'anunciar l'Evangeli als allunyats i no creients és desobeir el manament del mateix Crist. La por del fracàs en aquest anunci evangelitzador és manca de fe. Sabem que l'anunci de Crist sempre dona fruit. Tenim la certesa que la bona nova de l'Amor de Déu, manifestat en Crist Jesús, és el que tota persona està esperant en el més pregon del seu cor. El desig de veritat i d'amor del cor de tota persona únicament troba la resposta en Crist.

El sant pare Francesc en *Evangelii gaudium* ens convida a donar «una mirada de fe que descobreixi el Déu que habita a les llars, als carrers, a les places. La presència de Déu acompanya les recerques sinceres que persones i grups realitzen per trobar suport i sentit a les seves vides. Aquesta presència no ha de ser fabricada sinó descoberta. Déu no s'amaga a aquells qui el busquen amb un cor sincer, encara que ho facin a les palpentes, de manera imprecisa i difusa» (núm. 71). Això és evangelitzar:

comunicar la bona notícia, no pas en el buit, sinó en uns cors que tenen set d'aigua viva. La trobada de Jesús amb la samaritana vora el pou de Jacob, a Sicar (cf. Jn 4), ha de ser la icona de la nova evangelització. La conversa i el diàleg són el camí que ens assenyala Jesús, no pas el de la imposició, ni el de les tàctiques propagandistes del nostre món. Hem d'anar a la recerca de les persones concretes i escoltar abans que res el batec del seu cor, en el qual ressona Déu mateix. No són les grans paraules les que canviaran el món, sinó la paraula senzilla que brolla d'un cor que ha experimentat la salvació, l'alliberament, l'amor de Crist.

